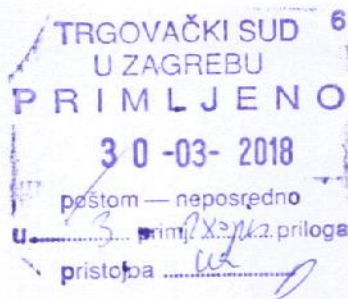

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Branke Vučaj, sutkinje izvjestiteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom AQUAGEN d.o.o. u stečaju, OIB 07844251742, Velika Gorica, Slavka Kolara 25, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2106/2016-15 od 28. rujna 2016., u sjednici vijeća održanoj 21. ožujka 2018.

riješio je

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, OIB 18683136487, ukida u točki I.2. izreke rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2106/2016-15 od 28. rujna 2016. i u tom se dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Navedenim prvostupanjskim rješenjem u točki I. prvi viši isplatni red pod točkom 2. utvrđena je tražbina stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, u iznosu od 40.960,17 kn.

Navedeni stečajni vjerovnik je podnio prijedlog za ispravak pobijanog rješenja u navedenom dijelu, podredno, žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, ne stavljajući konkretan žalbeni prijedlog.

Žalba je osnovana.

Prvostupanjsko je rješenje u pobijanom dijelu ispitano sukladno članku 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 - pročišćeni tekst i 25/13) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17) te je utvrđeno da u pobijanom dijelu prvostupanjsko rješenje nije pravilno i osnovano na zakonu.

Prema obrazloženju prvostupanjskog rješenja, sud ga je donio nakon što su prijavljena potraživanja ispitana na ispitnom ročištu održanom 27. rujna 2016. u skladu s odredbom članka 260. Stečajnog zakona te ih je priznao stečajni upravitelj u cijelosti kako su navedena u točkama I. i II. izreke, a nisu osporena na ispitnom ročištu od strane vjerovnika (članka 263. Stečajnog zakona).

U predmetnom spisu koji je dostavljen žalbenom sudu nije sadržana prijava tražbine žalitelja, dok iz sadržaja spisa proizlazi da je žalitelj u predmetnom stečaju prijavio tražbinu u iznosu od 645.546,07 kn. Dalje je razvidno da je od iznosa od 645.546,07 kn, iznos od 604.585,90 kn priznat kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, a iznos od 40.960,17 kn kao tražbina prvog višeg isplatnog reda (zapisnik s ispitnog ročišta održanog 27. rujna 2016. (list 32. do 35. spisa i predmetno rješenje o utvrđenim tražbinama list, 39. spisa).

Žalitelji razlozi osporavanja sadržani su u tvrdnji da njegova tražbina u iznosu od 40.960,17 kn nije naznačena u skladu sa Stečajnim zakonom. Navodeći sadržaj određenja članka 138. Stečajnog zakona, žalitelj tvrdi da je predmetno stečajni upravitelj propustio, na temelju prijavljenog potraživanja žalitelja koje se u dijelu odnosilo i na tražbine u I. višem isplatnom redu, izvršiti provjeru u poslovnim knjigama stečajnog dužnika na koje se točno radnike odnosi navedeno dugovanje te poimenično navesti te radnike kao vjerovnike u I. višem isplatnom redu.

Prema sadržaju odredbe članka 138. stavak 1. Stečajnog zakona, koja je bila na snazi u vrijeme donošenja pobijanog rješenja te se predmetno primjenjuje na temelju članka 37. stavak 1. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona/17, u tražbine prvoga višega isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do dana otvaranja stečajnoga postupka iz radnoga odnosa u ukupnom bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

Iz predmetnog je spisa, kao i iz pobijanog rješenja, razvidno da je radnici stečajnog dužnika Marijani Čiško priznata tražbina u ukupnom iznosu od 37.277,58 kn bruto, od čega je neto iznos 29.411,86 kn. Budući da bruto iznos čini neto plaća koju prima radnik i doprinosi na plaću i iz plaće, slijedi da je s osnove doprinosa i ostalih davanja na plaću navedenij radnici priznat iznos od 7.865,72 kn.

O tome zašto je tražbina stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, priznata tom vjerovniku s osnove plaće radnice Marijane Čiško u iznosu od 40.960,17 kn, nisu navedeni nikakvi razlozi ni na ispitnom ročištu, ni u obrazloženju pobijanog rješenja, a niti je stečajni upravitelj dao odgovor na žalbu.

Dalje, nesporno je da je u trenutku otvaranja predmetnog stečajnog postupka stečajni dužnik imao jednu zaposlenicu (Marijanu Čiško). Međutim ta okolnost, sama za sebe, ne znači da prije stečaja nije stečajni dužnik imao i drugih zaposlenika za koje nije plaćao doprinose, poreze i prireze. Ta je činjenica odlučna da bi navedeni vjerovnik znao za koje je radnike utvrđen, a kasnije može bitno i podmiren iznos obveza, a da bi ti radnici mogli ostvarivati svoja prava s osnove mirovinskog osiguranja.

Konačno, u očitovanju na žaliteljev prijedlog za ispravak predmetnog rješenja (list 81. spisa), stečajni upravitelj je naveo da se iznos od 40.960,17 kn, odnosi na plaću radnice Marijanu Čiško. No, ostaje upitno zašto taj iznos nije priznao kao tražbinu te radnice u bruto iznosu primjenom odredbe članka 138. stavak 1. Stečajnog zakona, koja je bila na snazi u vrijeme donošenja pobijanog rješenja. Način na koji je priznata tražbina navedenog vjerovnika u iznosu od 40.960,17 kn, suprotan je upravo navedenom članku, odnosno, primijenjena je odredba članka 138. stavak 1. Stečajnog zakona koja je izmijenjena Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, objavljenim u „Narodnim novinama“ broj 104/17.

Kako je sud propustio navesti odlučne činjenice i razloge u svojoj odluci, tako žalbeni sud nije u mogućnosti ispitati pravilnost i zakonitost pobijane odluke, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, na koju povredu žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti, a na koju sadržajem žalbe osnovano upućuje i žalitelj.

Iz navedenih je razloga, na temelju članka 380. točke 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, riješeno kao u izreci drugostupanjskog rješenja.

U ponovnom postupku prvostupanjski će sud otkloniti bitnu postupovnu povredu na koju je ukazano ovim rješenjem te donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku o tražbini ovog stečajnog vjerovnika te navesti razloge svoje odluke, imajući u vidu odgovarajuće odredbe Stečajnog zakona.

Zagreb, 21. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović, v. r.

Za točnost otprevka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

U. t. B. V. 1796/18